

— Гледай, жено, що донесохъ!

— Що донесе бре, мжжж?

— Торба.

— Че защо ти е торба? Слава Богу, ний торби си имаме.

— Е, не е тая торба като нашитѣ — казалъ мжжжтъ — тая торба само да ѝ кажешъ: „Отвори се торбице“ и ще ти даде ястия и пития каквито искашъ и колкото искашъ. Да ядешъ и да ти остане.

Жената търгнала съ кобилицата за вода, срѣцнала съсѣда си и му се похвалила.

Моя мжжж донесе такава и такава торба.

Кумътъ имъ чулъ за това чудо и казалъ:

— Ще ви дойда въ недѣля на госте.

Дошла недѣля. Кумътъ изпълнилъ думата си и имъ отишелъ на гости. Гледа въ кжщи, ни огънь на-кладенъ, ни нѣщо приготвено и си казалъ: съ какво ли ще ме гостятъ?

Домакинътъ свалилъ торбата отъ куката и казалъ: — Отвори се торбице! Торбата се разтворила и въ нея се показало какво не: разни баници, печени гжски, кюф-тета, кисело млѣко. оризъ съ прѣсно млѣко, и много още работи. На всичко отгорѣ нѣколко шишета чер-вено вино.

Гостували, що гостували, яли, пили и пакъ имъ останало.

Върналъ се кумътъ дома и разправилъ на жена си.

— Ей, жено, да видишъ! Кумеца има такава и такава торба.

— Гледай чудо! — казала жената.

— Чудо не, ами чудо!

— Откждѣ е взелъ тая торба?